

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА,

№

86.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 31-го Октября. — 1839 — Wilno. Wtorek. 31-go Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

О извѣщеніи дворянству Виленской, Минской и Гродненской Губерній, за пожертвованія въ пользу бѣдныхъ дѣвицъ. Высочайшей ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благодарности.

По случаю счастливаго совершенія Бракосочетанія Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Маріи Николаевны съ Ею Императорскимъ Высочествомъ Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ движимое усердіемъ и преданностію къ Престолу Государя Императора и къ Августѣйшей Его Фамиліи, Дворянство Виленской Губерніи поды Высочодостойнымъ Начальствомъ Его Сіятельства Господина Виленскаго Военнаго Губернатора и Генераль Губернатора, Гродненскаго Вѣдостокскаго и Минскаго, Генераль-Адъютанта Генераль-Лейтенанта и Кавалера Князя Николая Андреевича Долгорукова, принимая живѣйшее участіе въ торжественномъ празднованіи сего событія, и желая изъяснить чувства върноподданнической преданности своей, посредствомъ прибѣлихъ для торжественнаго обряда въ Губернскій городъ Вильну Уздѣныхъ Предводителей, опредѣлило: въ ознаменованіе только радостнаго для всѣхъ событія въ каждомъ Уздѣ сочетать бракомъ одну чету лицъ совершенно бѣднаго состоянія изъ дворянскаго сословія, снабдивъ одну приданымъ не менѣе ста пятидесяти руб. сереб. на приведеніе этого предположенія въ дѣйствіе и просить соизволенія Господина Военнаго Губернатора посредствомъ Губернскаго Предводителя Дворянства.

Его Сіятельство Г. Виленскій Военный Губернаторъ, по полученіи представленій Губернскаго Предводителя Дворянства, также Гражданскихъ Губернаторовъ, Гродненскаго и Минскаго, о пожертвованіяхъ дворянства на приданное бѣднѣйшимъ дѣвицамъ изъяснѣло о томъ Г. Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ.

Въ слѣдствіе чего, Его Сіятельство Г. Генераль-Адъютанта Графъ Строгоновъ изволилъ уведомить Г. Виленскаго Военнаго Губернатора, что Его Императорское Величество, въ 28 день того мѣсяца Высочайше повелѣть соизволило: „За оимъ пожертвованіемъ объявить Дворянству означенныхъ Губерній благодарность.“

О таковой Высочайшей волѣ, объявленной Правительствующему Сенату, къ надлежащему исполненію, Виленское Губернское Правленіе честь имѣетъ извѣстять какъ Г. Губернскаго, такъ и Г. Уздѣныхъ Предводителей Дворянства, приглашая ихъ постановить въ извѣстность о сей Высоко Монаршей милости, всѣхъ дворянъ участвовавшихъ въ пожертвованіи на приданное самобѣднѣйшимъ дѣвицамъ.

О производствѣ въ слѣдующіе гины, Чиновниковъ служащихъ въ разныхъ присутственныхъ мѣстахъ Виленской Губерніи, за выслугою или узаконенныхъ сроковъ.

Въ Коллежскіе Регистраторы: Приказа Общественнаго Признанія Губернскій Регистраторъ Фе-

ВІАДОМОСТІ КРАЈОВЕ.

Вильно.

О ошвидченіи Дворянству Губерній Виленской, Минской и Гродненской, за ошваръ нарзечъ убогихъ паніен, Найвыжшего JEHO CESARSKIEJ MOSCI подзѣкованіа.

Зъ ошварности ошварѣливого спѣніеніа сіа Зашлѣбин JEHO CESARSKIEJ WYOKOŚCI WIELKIEJ XIAŻENICKI MARYI NIKOLAJEWNY, z JEHO CESARSKĄ WYOKOŚCIĄ XIAŻENICEM MAXYMILIANEM LEUCHTENBERGSKIM, przejęte gorliwością i poświęceniem się dla Tronu Cesarza JEHO Mości i ku Najjaśniejszej JEHO F. milii, Dworzanstwo Gubernii Wileńskiej, pod Wysoce Dostojnym Naczelnictwem Jaśnie Oświeconego Pana Wileńskiego Wojennego Gubernatora i Jenerał-Gubernatora Grodzieńskiego, Białostockiego i Mińskiego, Jenerał-Adjutanta Jenerała Porucznika i Kawalera Xiażęcia Nikołaja Andrzejewicza Dołhorukowa, przyjmują najżywsze uczestnictwo w uroczystym obchodzeniu tego wypadku, i pragnąc okazać uczucia swojego poświęcenia się wiernych poddanych, przez pośrednictwo przybyłych dla uroczystego obchodu do miasta Gubernialnego Wilna Marszałków Powiatowych, postanowiło: dla oznamionowania tak radośnego dla wszystkich wypadku, w każdym powiecie połączyć ślubem małżeńskim parę osób zupełnie ubożego losu ze stanu dworzanckiego, opatrując ją posagiem nie mniej sta pięćdziesięciu rubli srebrem, i na przywiedzenie tego zamiaru do skutku, prosić o zezwolenie Pana Wojennego Gubernatora przez pośrednictwo Gubernialnego Marszałka Dworzanstwa.

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, po otrzymaniu przedstawień Gubernialnego Marszałka Dworzanstwa, tudzież Gubernatorów Cywilnych, Grodzieńskiego i Mińskiego, o ofiarach Dworzanstwa na posag dla ubogich panien, uwiadomił o tém P. Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na skutek czego, Jaśnie Wielmożny Pan Jenerał-Adjutant Hrabia Strogonow, raczył uwiadomić P. Wileńskiego Wojennego Gubernatora, że JEHO Cesarzka Mość, w dniu 28 m tego miesiąca, Najwyżej rozkazać raczył: „Za te ofiary oświadczyć Dworzanstwu wymienionych Gubernij podzѣkowanie.“

O tej Najwyższej Woli, objawionej Rządzącemu Senatowi, dla należytego wypełnienia, Wileński Rząd Gubernialny ma szaszczyt uwiadomić tak P. Gubernialnego, jako i PP. Powiatowych Marszałków Dworzanstwa, zapraszając ich do uczynienia wiadomości o tej Wysokiej łasce Mонаршей, wszystkich Dworzan, którzy byli uczestnikami ofiary na posag dla najuboższych panien. (Wil. Gub. Wiad.)

O podniesieniu do wyższych rang, Urzędników służących w różnych urzędowych miejscach Gubernii Wileńskiej, za wysłużeniem przez nich ustanowionych okresów lat.

Na Registratorów Kollegialnych: Urzędu Po-wszecznego Opatrzania Gubernialny Registrator Teo-

дору *Шутиловъ*, Канцеляристы: Губернскаго Правленія: Контетантъ *Нарбутъ*, Наполеонъ *Антоновичъ*, Альбинъ *Рымгайло*, Осипъ *Монгузский*. Францъ *Жебенка*, Палата: Гражданской Адольфъ *Булгакъ*, Эразмъ *Бутлеръ*, Ольгердъ *Васнеръ*, Степанъ *Ромеръ*, уголовной: Казимиръ *Стравинский*, Александръ *Издебский*, Северинъ *Ромеръ*, Антонъ *Петрусевичъ*, Казенной: Викентій *Сабовский*, Францъ *Микульский*, Александръ *Чигира*, Эразмъ *Чекерский*, Цезарій *Рагоза*, Александръ *Довгердъ*, Наполеонъ *Торгинский*, Павелъ *Василевский*. Канцелярія Военнаго Губернатора Бое-славъ *Сейфертъ*, Ярославъ *Цишкевичъ*, Канцелярія Гражданскаго Губернатора Доминикъ *Островский*, Дворянскаго Депутатскаго Собранія Венедиктъ *Козелъ*, Теофілъ *Струмилло*, Флорентинъ *Яловецкій*, Флорентъ *Яздовскій*, Флоріанъ *Писанко*; Приказа Общественнаго Призрѣнія Эразмъ *Володзько*, Комиссіи для ревизіи дѣлствій Дворянскаго Собранія Андрианъ *Моравскій*, Судовъ: Виленскаго Уезднаго Александръ *Монтеилло*, Земскихъ: Шавельскаго, Александръ *Мицкевичъ*, Тельшевскаго Леонардъ *Лютыкъ* Виленскаго Александръ *Кулеша*, состоящіе при Уездныхъ Предводителяхъ Дворянства: Тельшевскаго Михаилъ *Жудицкій*, Шавельскаго Юліанъ *Кафеманъ*, Виленскаго Юліанъ *Раковский*; Троцкой Дворянской Опекіи Адольфъ *Заіонгковский*, Губернскаго Межеваго Суда Ромуальдъ *Бурба*, Александръ *Годлевскій*, Леонардъ *Хмблевскій*; Уездныхъ Казначействъ: Виленскаго Владиславъ *Поморнацкій*, Павелъ *Курковский*, состоящіе при Ошмянскомъ Уездномъ Предводителѣ Дворянства Подканцеляристы: Казимиръ *Стравинскій*, Шавельскаго Уезднаго Суда Копіистъ Игнатій *Годлевскій*; неимѣющіе чинаовъ Палата: Гражданской Казимиръ *Даушка*, Уголовной Фаддѣй *Гауцинскій*, Антонъ *Жилинскій*; Судовъ: Уездныхъ: Виленскаго, Клементій *Шадзевиль*, Ошмянскаго, Казимиръ *Висоцкій*, Троцкаго Геронимъ *Станевичъ*, Павелъ *Одынецъ*; Земскихъ: Виленскаго Константинъ *Вробель*, Ошмянскаго Михаилъ *Виллямовскій*; Судовъ: Губернскаго Межеваго Петръ *Хмблевскій*; Виленскаго Уезднаго Викентій *Даушка*; Губернскаго Ликвидационной Комиссіи Люціанъ *Крживковскій*; Секретаря: Ковенскаго Городоваго Магистрата Викентій *Своликъ*, Поневежскаго Городовой Ратуши Александръ *Шварцъ*; Канцеляристы: Губернскаго Правленія Фердинандъ *Олександровичъ*, Феликсъ *Ревецкій*, Казимиръ *Ивашкевичъ*; Палата: Уголовной Войска: Тржецковский, Игнатій *Щербинскій*, Анзельмъ *Останевичъ*, Францъ *Хушевичъ*, Иванъ *Станковичъ*, Казенной: Александръ *Коссаковский*, Петръ *Минкевичъ*, Казимиръ *Савицкій*, Осипъ *Малевскій*, Флоріанъ *Довгирдъ*, Наполеонъ *Голембювскій*, Теофілъ *Монкевичъ*; Канцелярія Гражданскаго Губернатора Адамъ *Лиссовскій*, Приказа Общественнаго Призрѣнія Ксаверій *Лейбъ*, Дворянскаго Собранія Іосифъ *Гаувайтъ*, Уездныхъ Судовъ: Ошмянскаго Антоній *Піотровичъ*; Упитскаго, Адамъ *Варевичъ*, Леопольдъ *Якубовскій*; Россійскаго, Валерій *Сухочій*; Земскихъ Судовъ: Ново-Александровскаго, Іосифъ *Бубкевичъ*, Казимиръ *Багенскій*; Упитскаго, Семенъ *Грегоровичъ*; Виленскаго Казеннаго Акцизнаго Управленія, Францъ *Кушевичъ*; Виленской Градской Полиціи, Иванъ *Наркевичъ*; Россійской Дворянской Опекіи, Францъ *Сюцилла*; Уездныхъ Казначействъ: Виленскаго, Габріель *Тышкевичъ*; Россійскаго, Иванъ *Миллеръ*; Тельшевскаго Уезднаго Суда Подканцеляристы: Петръ *Рымкевичъ*; неимѣющіе чинъ: Уголовной Палаты, переводчикъ Петръ *Зафаты*; Шавельскаго Земскаго Суда, Иванъ *Якшевичъ*; Виленскаго Уезднаго Суда, Фелиціанъ *Юдковский*; Виленской Градской Полиціи, Константинъ *Станкевичъ*; Ошмянскаго Уезднаго Суда, Антоній *Ревковский*. (Вил. Губ. Вѣд.)

Санктпетербургъ, 23 Октября.

Высочайшею Грамотою 25-го Іюня, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Анны 1-й степени, Директоръ Почтоваго Департамента, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Кривошапкинъ*.

— Высочайшими Грамотами 7-го и 10-го Сентября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Станислава 1-й степени: Начальникъ 3-й Артиллерійской Дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Ловцовъ*, и Вице-Директоръ Департамента Горныхъ и Соляныхъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Кушинниковъ*.

— Высочайшею Грамотою 4-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Владимира 2-й степени, Директоръ Императорскаго Царскосельскаго Лицея, Генералъ-Лейтенантъ *Гольтгойеръ*.

— Высочайшимъ Приказомъ 14-го Октября, уво-

доръ *Шутиловъ*, Канцелярзъ: Рządu Gubernialnego: Konstanty *Narbutt*, Napoleon *Antonowicz*, Albin *Rymgałto*, Józef *Monczuński*, Franciszek *Żebenka*; Izba: Cywilney *Adolf Buthak*, Erazm *Butler*, Olgerd *Wagner*, Stefan *Römer*, Kryminalney: Kazimierz *Strawiński*, Alexander *Izdebski*, Seweryn *Römer*, Antoni *Petrusewicz*, Skarbowey: Wincenty *Sabowski*, Franciszek *Mikulski*, Alexander *Czygira*, Erazm *Czekierski*, Cezary *Rahoza*, Alexander *Dowgird*, Napoleon *Forczyński*, Paweł *Wasilewski*; Kancelłaryi Gubernatora Wojennego: Bolesław *Seffert*, Jarosław *Ciszkiewicz*; Gubernatora Cywilnego Kancelłaryi Dominik *Ostrowski*, Dworzańskiego Zgromadzenia Deputacyynego: Benedykt *Koziełł*, Teofil *Strumillo*, Florenty *Jałowicki*, Florenty *Jazdowski*, Floryan *Pisanko*; Urzędu Pow szechnego Opatuzenia Erazm *Włodzko*, Kommissyi dla rewizyi czynności Dworzańskiego Zgromadzenia Apolinary *Morawski*, Sądow: Witkomirskiego Powiatowego Alexander *Montwillo*, Ziemskich: Szawelskiego, Alexander *Mickiewicz*, Telszewskiego Leonard *Lutyk*, Witkomirskiego Alexander *Kulesza*, zostający przy Powiatowych Marszałkach Dworzaństwa: Telszewskim Michał *Żudycki*, Szawelskim Julian *Kafeman*, Witkomirskim Julian *Rakowski*, Trockiey Dworzańskiej Opiekі *Adolf Zajęczkowski*, Sądu Gubernialnego Granicznego Romuald *Burba*, Alexander *Godlewski*, Leonard *Chmielewski*; Podskarbstw Powiatowych: Wileńskiego Władysław *Pomarnacki*, Paweł *Kurkowski*, zostający przy Oszmiańskim Marszałku Powiatowym Dworzaństwa Podkancelarzysta Kazimierz *Strawiński*, Szawelskiego Sądu Powiatowego Kopista Ignacy *Godlewski*; nie mający rang, Izba: Cywilney Kazimierz *Dauksza*, Kryminalney Tadeusz *Hacinski*, Antoni *Żyliński*; Sądow: Powiatowych: Witkomirskiego, Klemen *Szadziewił*, Oszmiańskiego, Kazimierz *Wysocki*, Trockiego Hieronim *Staniewicz*, Paweł *Odyniec*; Ziemskich: Wileńskiego Konstanty *Wróbel*, Oszmiańskiego Michał *Wilamowski*; Sądow: Gubernialnego Granicznego Piotr *Chmielewski*, Wileńskiego Powiatowego Wincenty *Dauksza*; Gubernialney Kommissyi Likwidacyyney Lucyan *Krzywkowski*; Sekretarze: Kowienkiego Mieskiego Magistratu Wincenty *Swolkień*, Poniewieskiego Mieskiego Ratusza Alexander *Szwarc*; Kancelarzysci Gubernialnego Rządu Ferdynand *Olechnowicz*, Felix *Reweckii*, Kazimierz *Iwaszkiewicz*; Izba: Kryminalney Wojciech *Trzeszczkowski*, Ignacy *Szczerbiński*, Anzelm *Ostaniewicz*, Franciszek *Chłusewicz*, Jan *Stankowicz*, Skarbowey: Alexander *Kossakowski*, Piotr *Minikiewicz*, Kazimierz *Sawicki*, Józef *Malewski*, Floryan *Dowgird*, Napoleon *Golembiowski*, Teofil *Monkiewicz*; Kancelłaryi Gubernatora Cywilnego Adam *Lissowski*, Urzędu Pow szechnego Opatuzenia Ksawery *Leib*, Dworzańskiego Zgromadzenia Józef *Houwalt*, Sądow Powiatowych: Oszmiańskiego Antoni *Piotrowicz*, Upickiego Adam *Warewicz*, Leopold *Jakobowski*, Rossieńskiego, Walery *Suchocki*; Sądow Ziemskich: Nowo-Alexandrowskiego, Józef *Bubkiewicz*, Kazimierz *Bagieński*; Upickiego, Symon *Hrehorowicz*, Wileńskiego Skarbowego Akcyznego Zarządu, Franciszek *Kuszeuicz*; Wileńskiej Mieskiej Policyi, Jan *Narkiewicz*; Rossieńskiej Dworzańskiej Opiekі, Franciszek *Siucilla*; Podskarbstw Powiatowych: Wileńskiego Gabriel *Tyszkiewicz*; Rossieńskiego Jan *Müller*; Telszewskiego Powiatowego Sądu Podkancelarzysta Piotr *Rymkiewicz*; niemający rang: Izby Kryminalney, Translator Piotr *Zafaty*, Szawelskiego Ziemskiego Sądu, Jan *Jakszewicz*; Witkomirskiego Powiatowego Sądu, Felicyan *Jodkowski*; Wileńskiej Policyi Mieskiej, Konstanty *Stankiewicz*; Oszmiańskiego Sądu Powiatowego, Antoni *Rewkowski*. (Wil. Gub. Wiad.)

Санкт-Петербургъ, 23 го Паўдзiernika.

Przez Najwyższy Dyplomata 25-go Czerwca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny 1-go stopnia, Dyrektor Departamentu Pocztowego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Krywoszaphin*.

— Przez Najwyższe Dyplomata 7-go i 10-go Wrzesnia, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia: Naczelnik 3-ciej Dywizyi Artylleryi, Jenerał-Major *Eowcow* i Vice-Dyrektor Departamentu robot górniczych i solnych, Rzeczywisty Radzca Stanu *Kuszyznnikow*.

— Przez Najwyższy Dyplomata 4-go Października, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. Włodzimierza 2-go stopnia, Dyrektor Cesarzkiego Liceum Carsko-Sielskiego, Jenerał-Porucznik *Golthoyer*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Daienny 14-go Paździer-

день отъ службы, по домашнимъ обстоятельствамъ, состоящихъ по Артиллеріи Генераль-Майоръ Богомоловъ 1-й, съ мундиромъ и пенсиономъ полного жалованья.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, (5 Сент.) Командиръ Суздальскаго пехотнаго полка, Полковникъ Максимовичъ Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Владимира 3-й степени.

— Государь Императоръ, усмотрѣвъ изъ всеподданнѣйшаго рапорта состоящаго въ должности Минскаго Гражданскаго Губернатора, о податяхъ и недоимкахъ за 1-ю половину 1839 года, и изъ свидѣній, по сему предмету Министромъ Финансовъ доставленныхъ, что взыскано недоимокъ болѣе $\frac{1}{2}$, а оклада болѣе $\frac{3}{4}$; Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить состоящему въ должности Минскаго Гражданскаго Губернатора Его Величества удовольствіе за успѣшное взысканіе податей.

— Государь Императоръ, усмотрѣвъ изъ всеподданнѣйшаго рапорта Гродненскаго Гражданскаго Губернатора о податяхъ и недоимкахъ за 1-ю половину 1839, и изъ свидѣній по сему предмету, Министромъ Финансовъ доставленныхъ, что взыскано недоимокъ около $\frac{2}{3}$, а оклада около $\frac{5}{6}$; Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Гродненскому Гражданскому Губернатору Его Величества удовольствіе, за успѣшное взысканіе податей.

Оренбургъ 3 Сентября.

Слишкомъ сто лѣтъ прошло съ основанія и первоначальнаго заселенія Оренбургской Линіи, и въ новосозданномъ Русскомъ краю этомъ, устройство, образованіе и самое заселеніе съ году на годъ подвигалось впередъ, не смотря ни на какія препятствія. Устроилась линія, почти въ двѣ тысячи верстъ длины, прелегающая по рубежу унылой и пустынной степи, какъ скалистый берегъ необозримаго взморья, и кочующія, хищныя толпы дикарей отражаются отъ этого рубежа какъ волны морскія отъ каменныхъ береговъ своихъ; образовались казачьи войска, заселившія все протяженіе линіи, и служащія оплотомъ юговосточныхъ предѣловъ нашей Имперіи; переселенцы изъ двадцати малоземельныхъ губерній Россіи и Украины перенесли въ край, обитаемый дотоле одними инородцами, живую Русь, ея языкъ, нравы, обычаи, веру и повѣрья. Цѣлыя племена и народы вступили съ нами въ братство; имъ дано управленіе и устройство; разныя богатства Урала и караванная торговля съ Среднею Азіею привлекли тысячи промышленниковъ; словомъ, здѣсь, почти въ глазахъ нашихъ, цѣлая страна, цѣлый край возникъ изъ ничтожества, и превратился въ одну изъ существенныхъ частей Россіи.

Однимъ изъ главнѣйшихъ препятствій въ торговлѣ и въ рыбныхъ и тюленьихъ промыслахъ Каспійскаго моря, была доселѣ Хива, изъ всѣхъ областей Средней Азіи самая грубая и вѣжественная, которая живетъ только разбоемъ и хищничествомъ, между тѣмъ, какъ поля и сады ея обрабатываются руками рабовъ, несчастныхъ Христіанъ или Шитовъ, которыхъ судьба предала въ руки звѣрскаго и корыстнаго хищника. Изрѣдка только удавалось иному счастливцу спастись отъ позорнаго наемнаго и рабства удачнымъ побѣгомъ; остальные умирають, подъ гнетомъ тяжелой работы, при недостаткѣ въ здоровой пищѣ, и безчеловѣчномъ обращеніи въ неволѣ и на чужбинѣ. Имъ нѣтъ свободы, или по крайней мѣрѣ не было доселѣ ни выпуска, ни возврата: этому положительно противились политика и изуверство Хивинцевъ.

Въ 1837 году возвращены были Хавсю, въ первый разъ со времени существованія ея, 25 человекъ Русскихъ плѣнниковъ. Само собою разумѣется, что эти бѣдники обязаны были нашему благодушному Правительству за свою свободу. Плѣнники прибыли въ Оренбургъ 18 Ноября, день въ лѣтописяхъ Оренбургскаго Края достопамятный, вистѣ съ Богоявленіемъ караваномъ, къ которому прикнули на пути Хивинскіе посланцы. Весь городъ встрѣтилъ выходцевъ вашихъ за мѣновымъ дворомъ; священство вышло съ крестами, окропило возвращенныхъ пастырь своей сыновъ святою водою, и отслужило молебень. Глядя на эту пеструю, праздничную толпу съ лицами, выражавшими въ каждой чертѣ, что здѣсь двѣта что нибудь необыкновенное, неслыханное и невиданное, глядя на крестъ и на дой и горящія передъ нимъ, среди обширной, необятной степи, свѣча—а потомъ еще на земляковъ нашихъ въ Азіятской одеждѣ и на кольнахъ передъ крестомъ—дѣлалось было не по жалѣ, что не было

ника, уволенный изъ службы, для домашнихъ обстоятельствъ, личащійся въ Артиллеріи Генераль-Майоръ Богомоловъ 1-й, съ мундиромъ и пенсіею полной гажы.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz do Kapituły Rosyjskich Cesarzkich i Królewskich Orderów, 5-go Września, Dowódzca Suzdalskiego Półku Piezszego, Półkownik Maximowicz, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. Włodzimierza 3 go stopnia.

— Cesarz Jego Mość, dostrzegłszy z najuniżeńszego raportu zostającego w obowiązku Mińskiego Gubernatora Cywilnego, o podatkach i remanentach za pierwszą połowę 1839 go roku, i z wiadomości, w tej rzeczy przez Ministra Skarbu podawanych, że uzyskano remanentów więcej $\frac{1}{2}$, a podatków więcej $\frac{3}{4}$; Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć będącemu w obowiązku Mińskiego Gubernatora Cywilnego Jego Cesarzkiej Mości zadowolenie za staranne uzyskiwanie podatków.

— Cesarz Jego Mość, dostrzegłszy z najuniżeńszego raportu Grodzińskiego Gubernatora Cywilnego o podatkach i remanentach z 1-szej połowy 1839-go roku, i z wiadomości w tej rzeczy, przez Ministra Skarbu podawanych, że uzyskano remanentów około $\frac{2}{3}$, a podatków około $\frac{5}{6}$; Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć Grodzińskiemu Gubernatorowi Cywilnemu Jego Cesarzkiej Mości zadowolenie, za skuteczne uzyskiwanie podatków. (G.S.P.)

Orenburg, 5-go Września.

Mięło więc więcej niż lat sto, od czasu utworzenia i początkowego osiedlenia linii Orenburskiej, i w tej nowo-utworzonej krainie Rosyjskiej, pomimo rozmaitych przeszkód, porządek, cywilizacja i ludność, z każdym rokiem wzrastały. Urządzoną została linia, mająca blisko dwa tysiące wiorst długości, ciągnąca się ponad granicą ponurego i odludnego stepu, jakby skalisty brzeg utęprzejrzanej odnogi morskiej, o który odbijają się koczujące, cheiwe łupy hordy dzikich ludów, podobnie, jak fale morskie o skaliste swe brzegi; zorganizowało się wojsko kozackie, osiedlone wzdłuż całej linii i stanowiące przedmurze południowo-wschodnich granic Cesarstwa; przesiedleni tu z mniej obfitujących w grunta dwudziestu Gubernij Rosyjskich, tudzież z Ukrainy osadnicy, przenieśli do tego kraju, zamieszkałego dotąd jedynie przez obce pokolenia, żywą Ruś, jej język, charakter, obyczaje, wiarę i podania. Całopokolenia i narody połączyły się z nami braterstwem; zaprowadzono między nimi administracyą i porządek; bogactwa Uralu i handel karawanowy z Azją środkową, ściągnęły tu mnóstwo handlujących; słowem: cały kraj ten, w oczach prawie naszych powstał z niczego i zamienił się w jedną z istotnych części Rosyi.

Jedną z główniejszych przeszkód w prowadzeniu handlu i oddawaniu się połowowi ryb i fok na morzu Kaspijskim, była dotąd Chiwa, należąca do najciemniejszych i najdzikszych prowincyj Azji średniej, żyjąca jedynie rozbojem i łupieństwem; gdy tymczasem pola jej i ogrody uprawiane bywają rękami niewolników nieszczęśliwych chrześcian i Szytów, którzy przygodami losu dostali się w moc okrutnego i chciwego łupieżcy. Rzadko któremu z tych nieszczęśliwych udawało się z tej dożywotaiej niewoli ratować się pomyslną ucieczką; pozostali kończą życie, pod jarzmem ciężkiej roboty, w niedostatku zdrowego pożywienia, wystawieni na nieludzkie obejście się, przez ciąg niewoli w obcej krainie. Dla nich nie masz wolności, a przynajmniej dotąd żaden jej nie otrzymał, ani był stamtąd zwrócony; gdyż polityka i zabobonność Chiwy, stanowczo się temu sprzeciwiały.

Dopiero w roku 1837-m odesłani zostali z Chiwy pierwszy raz od czasu jej istnienia, 25 jeńców, Rosyjskich. Nieszczęśliwi ci, uwolnienie swoje winni byli spaniałomyślności rządu naszego, i przybyli do Orenburga w pamiętnym dla kraju tutejszego dniu 18 Listopada, z karawaną idącą z Bochary, do której przyłączyli się w drodze posłancy z Chiwy. Cała ludność miasta udała się na spotkanie rodaków swoich, a za rynek wymiany towarów; duchowieństwo wyszło z krzyżem, pokropiło wracających na łono swoje synów wodą święconą i odprawiła modły. Patrząc na to różnobarwne zgromadzenie ludu, na twarzach którego można było czytać, że tu zachodzi coś nadzwyczajnego, ni-słychanego i niewidzianego; patrząc na krzyż i ołtarz, na zapalone przed tymże pośród rozległego stepu świece, a potem na rodaków naszych, w stroju azyackim, klęczących przed krucyfiksem nie można nieżalować, że brakowało, w tej chwili artysty, któryby skroślił dla potomności obraz tych leżących i przybył Ewangelią świętą przychodniów z tamtego świata, to

Въ Августѣ мѣсяцѣ нынѣшняго года, Хива вы-
слала еще 80 человекъ. Это болѣею частью Астра-
ханскіе промышленники, плѣнные на морѣ, во
время рыболовства. Есть между ими нѣсколько сол-
датъ и казаковъ, и есть между прочими Черномор-
скій казакъ, который взятъ въ плѣнъ Персіянцами
подъ Эриванью, проданъ въ Астрабадъ, а оттуда Турк-
менамъ, и наконецъ въ Хиву. — Г-нъ Оренбургскій
Военный Губернаторъ угостилъ возвращенныхъ ро-
динѣ выходцевъ у себя въ саду обѣдомъ: это было
22 го Августа, въ день Коронаванія Ихъ Импера-
торскихъ Величествъ. Обѣдъ былъ данъ въ той же
самой колонадѣ, которая выстроена была въ степи,
за мѣновымъ дворомъ, для праздника данного во вре-
мя бытности здѣсь Государя Цесаревича Наслѣдника,
а въ послѣдствіи перенесена въ Губернаторскій садъ.
Отецъ Стефанъ, сказалъ передъ обѣдъ мѣ нѣсколь-
ко простыхъ назидательныхъ и благодарственныхъ
словъ, прочелъ молитву, плѣнники сѣли за столъ,
перекрестившись на Русской землѣ, и когда имъ на-
лили по стакану вина, встали и, при музыкѣ: Боже
Царя храни! прокричали ура, и выпили за здравіе
Государя Императора и всего Царственнаго Дома. Во
время обѣда весь Генералитетъ, Гг. Штабъ и Оберъ-
Офицеры и множество жителей расхаживали между
рядами гостей, и расприказывали то того, то друга-
го. Прислужники обносили медъ и пиво; въ заклю-
ченіе плѣнники были одарены довольно богато, и меж-
ду прочими, здѣшнее Русское Купечество раздало
имъ тутъ же по три рубля серебромъ. Во время э-
того праздника, многіе изъ плѣнниковъ всхлипы-
вали и едва удерживались отъ рыданія; другіе гром-
ко плакали и молились вслухъ за здравіе Государя
Императора. (О. Г. Ц. П.)

Чинovníку Райгродской Полиции, Петру Задниковому, который, подвергая жизнь свою опасности, спасъ утопавшаго въ Райгродскомъ озёрѣ сына пограничнаго стражника Каегана Слухоцкаго, — Всемилостивѣйше пожалована серебряная медаль съ надписью: „за спасеніе погибающихъ.“ (О. Г. Д. П.)

— Успѣшнѣе порученій Г-на Бовринга оказались старшія здѣшняго посланника Соединенныхъ Штатовъ Сѣверной Америки, Г-на Уатона, которому удалось исходить за значительное пониженіе пошлины съ привоза, одного изъ примѣчательнѣйшихъ произведеній его отечества, а именно съ сарацинскаго пшена. Важнѣйшимъ поводомъ между прочимъ принятымъ здѣсь во вниманіе, была тогѣ, что Сѣверная Америка не только доставляетъ свои произведенія во владенія приступившія къ таможенному союзу, но и взамѣнъ вывозитъ большую часть туземныхъ произведеній, какъ напр. шерсть, ленъ, стекло и пр. (G. C.)

Дипломатическія дѣла въ Константинополѣ, октябрь.

W miesiącu Sierpniu roku bieżącego, wysłano z Chiwy jeszcze 80 ludzi. Są to powiększej części przymysłowi mieszkańcy miasta Astrachania, wzięci w niewolę na morzu w czasie rybołówstwa. Pomiędzy nimi jest kilku żołnierzy i kozaków, jako też kozak Gsarnomorski, który, dostawszy się w niewolę Perską pod Erywanem, przedany został do Astrabadu, potem do Turkmenii, a następnie do Chiwy. Gubernator Wojeński Orenburski dał dla tych przybytych do rodzinnego kraju przychodniów obiad w ogrodzie swoim: był to dzień 23 Sierpnia, rocznica Koronacyi Ich Cesar-skich Mości. Stół zastawiony był w tej samej kolumnadzie, która urządzona była na polu, za rynkiem wymiany, na ucztę daną w czasie bytności Jego Cesar-skiej Wysockości Cesarzowicza Następcy, później zaś przeniesioną na zewnątrz do ogrodu Gubernatora. Przed obiadem, ojciec Stefan, po krótkiej lecz nauczającej przemowie, odczytał modlitwę; po czém przybyli z niewoli usiedli do stołu, przeżegnawszy się na Ruskiej ziemi, a gdy im nalano po szklance wina, powstali, i przy odgłosie muzyki przegrywającej pieśń: „Boże zachowaj Cesarza!“ wykryknęli hurra, i wypili za zdrowie NAJJAŚNIEJSZEGO PANA i Panującej Familii. W ciągu obiadu obecni Jenerałowie, wyżsi i niżsi oficerowie, tudzież licznie zgromadzeni mieszkańcy przechadzali się między biesiadującymi i rozmawiali z nimi. Usługujący nosili miód i piwo; w końcu, oswobodzeni z niewoli, otrzymali dość znaczne wsparcie; między innymi, kupcy tutejsi, dali im po trzy ruble srebrem. W czasie uczt, wielu z pomiędzy jeńców było tak rozczulonych iż ledwie wstrzymać się mogli od łez; drudzy nawet płacząc, wznosili głośnie modły za zdrowie Monarchy. (G.R.K.P.)

Pisarz Policji miasta Rajgrodu, Piotr Zieliński, który z narażeniem własnego życia uratował syna pogranicznego strażnika Kaj-tana Stuchockiego, w jeziorze Rajgrodzkiem tonącego, odzobiony został przez NAJJAŚNIEJSZEGO PANA medalem srebrnym, za uratowanie ginących ustanowionym. (G.R.K.P.)

Znowu styszeć się daje już nieraz będąca w obiegach pogłoska, że Xiążę Pückler-Muskau, będąc następcą tronu po Mias Esterze Stanhope, na Wschodzie. Układy Xięcia, dotyczące się sprzedaży większej części smacznych dóbr jego, zdają się tę pogłoskę tém więcej stwierdzać, że są bliższe ukończenia. Przy upadku, jaki grozi państwu Tureckiemu, przy tylu zawikłanych okolicznościach pokoleń, niemających naczelników ani panów, a wręcz obok śmiałego i przedsięwziętego charakteru Xięcia, być może, iż znajdzie się dla rozmaitych stosunków w tamtych stronach punkt, jemu samemu tylko właściwy.

— Szczęśliwsi zemi od posłannictwa Pana Bowring
były usiłowania tutejszego Posła Zjednoczonych St-
now Ameryki Północnej, Pana Wheaton, któremu się
powiodło wyjednać znaczne zniżenie opłaty wchodo-
wej, od jednego z główniejszych płodów jego ojczyzny,
to jest: na ryż. Pomiedzy względami, które tu wzięto
na uwagę, jest najważniejszym tem, że Ameryka Pół-
nocna, nie tylko wprowadza płody sweje do krajów
związku celnego, ale natomiast wywozi znaczne
części płodów jak np. wełnę, len, siłko i t. p. (G.C.)

W Stambule, ile nam wiadomo, w dyplomatycz-

ко вамъ известно, остаются въ томъ же положеніи. Придворный Австрійскій переводчикъ Г-нъ Гупаръ, возвратился въ Вѣну. Предъ отъѣздомъ его изъ Константинополя, получивъ отъ Султана табакерку украшенную брилліантами. Всѣ дипломатическія соображенія бывають теперь въ Лондонѣ, откуда нѣкоторые посланники ожидаютъ инструкцій. Въ Константинополѣ носятъ слухи о заключеніи трактата, между Франціею и Мегмедомъ-Али и о возмашныхъ недоразумѣніяхъ между Лордомъ Понсонби и Адмираломъ Руссеномъ, и что по сему поводу, Англійскій флотъ отправится къ Бизикскому заливу. Въ Константинополѣ господствуетъ совершенное спокойствіе.

— Австрійскій посланникъ при С. Петербургскомъ Дворѣ, Графъ Фикельмонъ, отправится къ своему мѣсту, немедленно по прибытіи сюда Кнзя Метерниха. (О.Ц.Р.П.)

Франція.

Парижъ, 21-го Октября.

Нѣтъ болѣе сомнѣній, что дворъ не одинаковаго мѣстна съ Министрами, касательно Довъ Карлоса. Министры полагаютъ, что его слѣдуетъ задерживать до времени прекращенія междоусобій въ Испаніи, между тѣмъ, какъ дворъ желаетъ немедленнаго его освобожденія.

— Въ *Journal de Paris* объявляютъ о назначеніи Г-на Брейли Генеральнымъ консуломъ въ Персію, и о скоромъ отъѣздѣ въ Тегеранъ.

— Въ *Messenger* опровергаютъ, будто бы Графъ Антони выѣхалъ съ супругою въ Ганноверъ, утверждая, что онъ безуточно находится въ Парижѣ.

— Г-нъ Тьеръ имѣлъ вчера сознаніе съ Маршаломъ Сультомъ, продолжавшееся нѣсколько часовъ.

— Княгиня Ливенъ прѣехала въ Парижъ, гдѣ намеревается провести зиму, и наняла уже бывший домъ Кнзя Талейрана.

— Въ журналѣ партіи легитимистовъ *Mode*, извѣщаютъ о прибытіи въ Парижъ Генерала Марото.

— Говорятъ, что главный Советъ Сенскаго департамента, усмотрѣвъ, что дѣтубійства чрезвычайно умножились съ того времени, какъ уничтожены арго-говарціи, колыбели въ воспитательномъ домѣ, предписалъ учредить одну такую колыбель у воротъ помѣнутого дома, освободивъ матерей отъ внесенія имени ихъ въ установленную для сего книгу.

22-го Октября.

Министерскіе журналы съ нѣкотораго времени стали говорить рѣшительнѣе по дѣлу Востока; и мало не объявляя себя противъ шааго Султана, они начинаютъ теперь явственнѣе поддерживать и защищать Египетскаго Вице-Короля. Даже журналъ *Temps*, некроно донынѣ державшій сторону Порты противъ Мегмеда-Али, возвратился къ видамъ посредничества, къ чему по всей вѣроятности наиболее содѣйствовала неспокойная твердость Вице-Короля.

24 Октября.

Полагаютъ вѣроятнымъ и заподлинно утверждаютъ, что въ мѣстѣ называемомъ Руссе, по дорогѣ ведущей изъ Дижона въ Женеву, тамъ, гдѣ раздѣляется дорога по направленію къ городу Нойону, будетъ основана крѣпость.

— Къ благопріятнымъ извѣстіямъ принимаемымъ благосклонно, принадлежитъ и то, что Англійское Правительство рѣшилось возобновить торговые переговоры съ нашимъ правительствомъ, для какой цѣли оно будто уже назначило комиссаровъ съ своей стороны Г. Г. Волькера и Макгрегора. (G.C.)

— Въ сегодняшнемъ номерѣ Министерскаго журнала *Moniteur de Paris* пишутъ, что извѣстіе, будто бы Дову Карлосу отправленъ паспортъ на прѣздъ въ Зальцбургъ, совершенно ложно.

— И въ нашихъ журналахъ писали панегирики покойному Лорду Бруму, который вѣроятно прочтетъ ихъ съ удовольствіемъ.

— Въ Парижскомъ Монитерѣ извѣщаютъ, что Король Голландскій призналъ права Испанской Королевы, и соглашеніе между сими державами восстановлено.

— Правительство сдѣлало распоряженіе объ арестованіи Карлистовъ, находящихся въ Парижѣ безъ дозволенія Д. Карлоса.

— Въ журналѣ *Eclaircur de la Méditerranée* пишутъ, что Вице-Адмиралъ Боденъ отправится 15-го Ноября, на линійномъ кораблѣ *Océan*, на коемъ поднятъ его флагъ. *Neptune* и *Suffren* въ то же время отправятся въ Тулонъ, гдѣ присоединятся къ нимъ *Alger* и *Marengo*. Три линійные корабля: *Le Souverain*, *Scipion* и *la Ville de Marseille*, будутъ составлять резервную дивизію, и состоять подъ начальствомъ Контръ-Адмирала, будутъ ожидать въ Марсели дальнѣйшихъ приказаній.

нум обрѣе панује зупелна еіза. Надворны tłumacs Austriacki P. Huszar, wrócił znowu do naszej stolicy; przed odjazdem otrzymał od Sułtana tabakierę brylantami ozdobioną. Główném miejscem obecnych działań dyplomatycznych jest Londyn, z kąd na instrukcje oczekują rozmaite poselstwa. Mówiono wiele w Stambule o zawartym traktacie między Francją a Mehmed-Alim, i o zasłém nieporozumieniu między Lordem Ponsonby a Admirałem Roussin. Z tego także powodu mówiono, że flota Angielska odpłynie do odnogi Bezyku. W Stambule zupełna panowała spokojność.

— Zaraz po przybyciu Xięcia Metternicha, nasz poseł przy dworze Petersburgskim, Hr. Ficquelmont, odjedzie na miejsce swego urzędowania. (G.R.K.P.)

Франція.

Парижъ, 21 października.

Nie ma już wątpliwości, że dwór różni się w zdaniu z ministrami, co do postępowania z Don Karlosem. Ministrowie chcą go przytrzymać aż do ukończenia wojny domowej w Hiszpanii, gdy tymczasem Dwór życzy sobie, ażeby był natychmiast uwolniony.

— *Journal de Paris* donosi o mianowaniu P. Breilly Jeneralnym Konsulem w Persyi i o niewłócznym tegoż wyjeździe do Teheranu.

— *Messenger* zaprzecza, jakoby Hr. Appony miał wyjeżdżać z małżonką do Johannisbergu, utrzymując, że Poseł pomieniony ciągle bawi w Paryżu.

— P. Thiers miał wczoraj kilka-godinną naradę z Marszałkiem Soult.

— Xiężna Lieven przybyła do Paryża, gdzie zimą przepędzić zamysła; w tym celu najęła na mieszkanie dawniejszy pałac Talleyranda.

— Dziennik legitymistowski *Mode* donosi o przybyciu Jenerała Maroto do Paryża.

— Mówią, że Rada jeneralna Departamentu Sekwany, widząc znacznie pomnażającą się liczbę dzieciobójstw, z powodu zniesienia kolebek kręcących się w domu podrzutek, kazała urządzić jedną taką, przy bramie pomienionego domu, nie zmuszając matek do zapisywania swoich nazwisk w protokule (G.R.K.P.)

Dnia 22.

Mowa naszych dzienników ministeryalnych, we względną sprawę wschodnią, od niejakiego czasu jest więcej stanowczą; nie oświadczają się bynajmniej przeciwko młodemu Sultanowi, zaczynają teraz wyraźniej stawiać w obronie Wice-Króla Egiptu. Nawet dziennik *Temps*, który dotąd szczerze trzymał stronę Porcy, przeciwko Mehmedowi-Alemu, wrócił do widoków pośrednictwa, w czym podobno niezmienna wytrwałość Wice-Króla, najwięcej się przyczyniła.

Dnia 24.

Za dosyć pewną rzecz powiadają, iż w miejscu zwanem Rousses, na drodze idącej z Dijonu do Genewy, tam, gdzie się rozchodzi droga do miasta Nyon, będzie założona warownia.

— Do wiadomości, która z przyjemnością jest słuchana, należy to, że Rząd Angielski postanowił wznowić układy handlowe z Rządem naszym, w którym to celu miał już nawet wyznaczyć na komisarzy ze swojej strony, Panów Bulwer i Macgregor. (G.C.)

— *Monitor Paryżski*, będący jak wiadomo dziennikiem ministeryalnym, ogłosił dzisiaj, że wiadomość o przesłaniu Don Karlosowi pasportów do Salzburga, zupełnie jest fałszywą.

— I nasze dzienniki umieściły pochwały pogrzebowe na śmierć żyjącego Lorda Brougham, który je pewnie z radością czytać będzie.

— Czytamy w *Monitorze Paryżkim*, że Król Holenderski uznał rząd Królowej Hiszpańskiej, i wzajemne dobre porozumienie między temi dwoma krajami nanowo przywrócone zostało.

— Rząd kazał uwięzić Karlistów Hiszpańskich, bawiących bez jego pozwolenia w Paryżu.

— Według dziennika *Eclaircur de la Méditerranée*, Vice-Admirał Baudin wypłynie 15-go Listopada, na okręcie liniowym *Océan*, na którym wywiesi swoją banderę. *Neptun* i *Suffren* w tymże samym czasie udadzą się do Tulonu, gdzie się do nich przyłączy *Alger* i *Marengo*. Trzy okręty liniowe *le Souverain*, *Scipion* i *la Ville de Marseille*, składać będą dywizję odwodową, i pod wodzą Kontradmirala w Marsylii na dalsze rozkazy oczekiwać będą.

— Граф Торено виїхав із Париза, з цілим своїм семейством, в Мадрид.

— Стефанія Жирондель знаходиться ще в Префектурі Поліції. Доктора посягають на неї кождий день, чтобы удостовериться дійсно чи вона сумасшедшая. Говорять, що її переведуть в *Salpêtrière*, и будуть старательно лечить.

— В *Mémorial Bordelais* пишуть, що Еспартеро намірився відкласти до сїєї весни експедицію проти Кабреро, по поводу предстоящих затруднєнь, но Королева и Министры предписали ему ни минуты не медлѣть.

Бурж, 18 Октября

По возвращеніи Г-на Тинана распространились здѣсь слухи, что онъ привезъ Донъ Карлосу извѣщеніе, что въ скоромъ времени онъ получитъ паспортъ. Невѣрно, на какихъ условіяхъ получить онъ позволеніе выѣхать отсюда. Говорять, что Англія и Франція ручается въ томъ, что Испанія будетъ ему уплачивать ежегодно по 2,000,000 фр., но прекратить уплату, коль скоро онъ сдѣлаетъ малѣйшую попытку возмутить ея спокойствіе. (О.Г.Ц.П.)

Изъ Перпиньяна, 17 Октября.

Новѣйшія извѣстія изъ Барцелонны огорчительны. Приверженцы успѣха (*exaltados*) первенствуютъ и всѣмъ распоряжаются въ городѣ. 13 ч. с. м. тамошній Губернаторъ, по приказанію Генерала Сеоане, съ отрядомъ войска, отправился къ политическому началнику области, коего не смотря на дѣланія протестацій и сопротивленіе, арестовали и потащили на палубу корабля. Этотъ поступокъ сильно поразилъ и встревожилъ всѣхъ въ цѣломъ городѣ. Выборы въ члены совета общины, для занятія мѣста половины ихъ, оставившихъ свои должности, произошли на этотъ разъ въ пользу изступленныхъ. Опасаются смутеній и безпокойствъ такихъ-же, какія уже неоднократно происходили, въ этой Каталонской столицѣ. (G.C.)

ГЕРМАНІЯ.

Франкфуртъ на Майнѣ, 23 го Октября.

Многія знатныя особы посѣтили сегодня Князя Метерниха; Князь будетъ обѣдать у Г-на Ротшильда, а послѣ того отправится въ Дармштадтъ.

Висбаденъ, 21-го Октября.

Третьяго дня вечеромъ прибылъ сюда Король Бельгійскій. Е. В. прїѣхавъ сюда не съ политическою цѣлю, какъ полагали, а лечиться. Король чувствуетъ боль въ сердцѣ, и жетя болѣзнь его не опасна, не менѣе того требуетъ пристальнаго леченія.

— Австрійскій Посланникъ при Брюссельскомъ дворѣ, Графъ Маврикій Дятрихштейнъ, пробывъ нѣсколько времени въ Йоганнесбергѣ, прїѣхавъ сюда съ тѣмъ, чтобы представиться Королю. Князь Метернихъ, на пути въ Вѣну, посѣтилъ Короля Леопольда. (О.Г.Ц.П.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 22-го Октября.

Вчера Король открылъ, съ обычнымъ торжествомъ, засѣданія Генеральныхъ Штатовъ. На галерей, предназначенной для дипломатическаго корпуса, находился въ числѣ прочихъ Бельгійскій посланникъ Князь Шимей. Король, въ произнесенной рѣчи, изъявилъ желаніе какъ можно скорее исполнить условія трактата заключеннаго съ Бельгією, и уменьшить число войскъ, какъ только будетъ возможно. Е. В. приевокупилъ, что Министръ Иностранныхъ Дѣлъ представить штатамъ проектъ о вознагражденіи Германскаго союза за отошедшую часть Люксембургскаго Герцогства. (О.Г.Ц.П.)

АНГЛІЯ.

Лондонъ, 19 го Октября.

Здѣсь носятъ слухи, что партія Бонапартистовъ неперестаетъ дѣйствовать и упорствуетъ въ намѣреніяхъ своихъ противъ Франціи. Въ журналѣ *Argus* пишутъ о томъ слѣдующее: „Мы уже давно извѣщали читателей нашихъ, что безпрестанно прибываютъ сюда Французы, политическія мнѣнія коихъ всѣмъ извѣстны, и полагаемъ, что Правительства обоимъ Государствамъ, разделенныхъ проливомъ, обратили должное вниманіе на наши замѣчанія. Мы не будемъ разбирать, былъ ли Бланки агентомъ этой партіи, во вторичное появленіе его въ Парламентъ, когда полиція получила предписаніе усугубить свою бдительность, подаетъ поводъ къ подозрѣнію.“

— Въ *Morning Chronicle* опровергаютъ обвиненіе противъ Французскаго посланника въ Мадридѣ, Маркиса Румини, что онъ первый посѣтилъ Г-на Истурица, что весьма не понравилось партіи либералистовъ. „Г-нъ Румини (пишутъ въ означенномъ журналѣ) будетъ безъ сомнѣнія поддерживать партію умеренныхъ; слѣдовательно надобно сожалѣть, что

— Hr. Toreno выѣхавъ изъ Париза, зсѣлъ своєю rodziną do Madrytu.

— Stefania Girondelle znajduje się jeszcze w Prefekturze Policji; lekarze codziennie ją odwiedzają w celu utwierdzenia się w mniemaniu, że nie udaje pomieszczenia. Mówią, że przeniesioną zostanie do Salpêtrière, gdzie troskliwie leczona będzie.

— Czytamy w *Mémorial Bordelais*, że Espartero, z powodu nadzwyczajnychъ трудностей, odłożyć chce wyprawę na Kabrę, aż do przyszłej wiosny. Królowa jednak i Ministrowie polecieli mu, aby i chwili jednej nie zwlekał.

Bourges, 18 Października.

Od powrotu P. Tinan, rozeszła się tu wiadomość, że tenże miał przywieźć Don Karlosowi zapewnienie, iż niehawemъ паспорта nadstane mu zostanę. Nie wiemy, jakie do tego przywiązane są warunki. Utrzymują niektóre osoby, że Francja i Anglia dają mu zaręczenie, iż Hiszpania opłacać mu będzie rocznie 2,000,000 frank., lecz je natychmiastъ płacić przestanie, skoro on zechce na nowo zakłócać jej pokój. (G.R.K.P.)

Perpignan, 17 Października.

Najnowsze wiadomości z Barcelony są zasmucające. Stronnicy postępu (*exaltados*) prowadzą rej w mieście. Dnia 13 b. m. udał się Gubernator tamtejszy, z rozkazu Jenerala Sesonę, na czele oddziału wojska, do politycznego naczelnika prowincji, którego, mimo czynionychъ протестаций i stawiania oporu, ujęło i na pokład okrętu odprowadzono. Podobne postąpienie gwałtowne, rzuciło popłoch w całym mieście. Wybory na członków rady gminnej, do zastąpienia jednej połowy tychże, z urzędowania występującej, padły tym razem z korzyścią dla zagorzałców. Obawiają się wzburzeń i zamieszekъ podobnychъ tym, jakie już nie raz miały miejsce w tej Katalońskiej stolicy. (G.C.)

НИМЦЫ.

Frankfort n. M. 23 Października.

Xiąże Metternich przyjmował dzisiaj odwiedziny wielu najznakomitszychъ osób; obiadować będzie u P. Rotschilda, a następnie wyjedzie do Darmstadt.

Wisbaden, 21-go Października.

Przedwczora wieczoremъ zjechał tu Król Belgijski, nie w celu politycznymъ, jak sąsano, lecz dla poratowania zdrowia. Monarcha cierpi boleść serca, i lube choroba jego nie jestъ zatrważająca, wymaga jednakъ użycia skutecznychъ środkówъ.

— Poseł Austriacki przy dworze Brukskim, Hr. Maurycy Dietrichstein, bawiący od niejakiego czasu w Johannisbergu, zjechał tu w celu złożenia Królowi sweго uszanowania. Xiąże Metternich, przejeżdżając do Wiednia, odwiedzi Króla Leopolda. (G.R.K.P.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Haga, 22 Października.

Wczora, zagał Król uroczyste posiedzenie stanówъ Jeneralnychъ. Na galerji przeznaczony dla ciała dyplomatycznego, znajdował się między innymi i Poseł Belgijski, Xiąże Chimay. W mowie swojej wyraziłъ Monarcha, że pragnie najspieszniejъ wykonać traktatъ z Belgiją zawarty, i zmniejszyć wojsko o tyle, o ile okoliczności pozwolą. Dodałъ przytémъ, że Minister spraw zagranicznychъ przełoży stanomъ projektъ o do wynagrodzenia Związku Niemieckiego, za odstępowanie powiaty od Xiąztwa Luxemburskiego. (G.R.K.P.)

АНГЛІЯ.

Londyn, dnia 19 Października.

Krąży tu wieści, że stronnictwo Bonapartistów, nie przestaje być czynnemъ w Anglii i popiera zamiary swe przeciwъ Francji. Dziennik *Argus* takъ o témъ pisze: „Oddawna zwracaliśmy uwagę naszychъ czytelników, że ciągle przybywają tu Francuzi, których polityczne związki i zamiary, dokładnie są znane; sądzimy zatemъ, że rządy obu krajowъ, nadъ kanątemъ leżącychъ, nie lekcewały naszychъ uwagъ. Czy Blanqui byłъ agentemъ rzeczonyго stronnictwa, lub nie, rozstrząsać o témъ nie chcemy; lecz powtórne jego zjawienie się w Paryżu, kiedy policja otrzymała rozkazъ baczniejszego ozuwania, rzucają niejakie nań podejrzenie.“

— *Morning-Chronicle* tłumaczy Francuzkiego Posta w Madrycie, Margr. Rumigny, z czynionego mu zarzutu, że naprzódъ odwiedziłъ P. Isturiz, co się wielce stronnictwu liberalnemu nie podobało. „P. Rumigny (mówi tenъ dziennik) popierać będzie bezъ wątpienia stronnictwo Moderados; żądować zatemъ wypada, że naprzódъ swe kroki obróci do P. Isturiz, który zmieniłъ swój

онъ обратился первоначально къ Г-ну Истурису, который измѣнилъ политическія свои мнѣнія; но Г-нъ Истурисъ издавна преданъ Тюльерійскому двору, по чему маркизъ и не могъ поступать иначе. Мы полагаемъ, что Посланникъ употребитъ все свое вліяніе, чтобы отклонить партію умеренныхъ отъ пріятія мѣръ противныхъ нынѣшней системѣ. Можетъ быть мы и ошибаемся, но этого мы ожидаемъ отъ Маркиза Румянна."

22-го Октября.

Завтрашній день Королева, сопровождаемая Герцогами Эрнестомъ и Албертомъ Саксен-Кобургскими и многочисленнымъ главнымъ штабомъ, сдѣлаетъ смотръ войскамъ въ Виндзорскомъ паркѣ. Тайный совѣтъ разсматривалъ недавно предположеніе о брачномъ союзѣ Королевы съ Герцогомъ Албертомъ. Говорятъ, что извѣстіе сіе будетъ сообщено официально парламенту, а обрядъ бракосочетанія будетъ совершенъ въ Марѣ мѣсяцѣ, или въ первой половинѣ Апрѣля. На томъ же засѣданіи тайнаго совѣта постановлено отсрочить засѣданія Парламента до 12 Декабря; потому члены онаго съѣдутся въ обычное время, то есть въ Февралѣ, если какія либо чрезвычайныя обстоятельства не подадутъ повода къ созванію Парламента прежде сего времени.

— Сиръ Эдуардъ Кодрингтонъ принялъ предложеніе ему мѣсто Команданта Портсмутскаго порта, но какъ должность сія препятствуетъ ему засѣдать въ Парламентѣ, то онъ препроводилъ къ своимъ избирателямъ прощальный адресъ.

— Г-нъ Бруновъ, предъ отъѣздомъ своимъ изъ Англіи, пробудетъ нѣсколько времени у Герцога Веллингтона, въ Вальмеръ-Кастлѣ.

— Носились слухи, что Лордъ Брумъ лишился жизни отъ несчастнаго случая. Во всѣхъ журналахъ съ соболзнованіемъ извѣщено было о его смерти. Между тѣмъ вотъ что случилось: „Лорда Брума, который ѣхалъ съ двумя изъ своихъ знакомыхъ, понесли лошади; экипажъ опрокинулся и онъ упалъ не причинивъ себѣ ни малѣйшаго вреда. Одинъ изъ очевидцевъ рассказываетъ, что Лордъ прошелъ потомъ 13 Англ. миль пешкомъ. Почтальонъ сильно ушибся, и теперь при смерти боленъ.“

— По извѣстіямъ изъ Лиссабона, Королева пожаловала Эспартеру Кавалеромъ Ордена Башни и Меча, большаго креста.

— Изъ Александріи пишутъ, что Мегмедъ-Али, на пути въ Каиръ, упалъ въ Нилъ. Случай этотъ, не имѣлъ однакоже вредныхъ послѣдствій для его здоровья.

— Въ *Globe* пишутъ, что Персидскій Шахъ отправилъ 25,000 войска противъ Багдада. (О.Г.Ц.П.)

Испания.

Мадридъ, 15-го Октября.

Министеріальный кризисъ продолжался нѣсколькими днями; послѣ того всѣ Министры объявили Королеву, что если Е. В. угодно, то они останутся при своихъ должностяхъ. Королева была весьма обрадована симъ поступкомъ Министровъ, который былъ слѣдствіемъ письма Эспартеры, въ коемъ онъ съ твердостію возстае противъ всякаго сближенія съ партіей изступленныхъ (*exaltados*).

— Нѣкоторые изъ депутатовъ представили палатѣ проектъ постановленія, чтобы Министрамъ, по увольненіи ихъ отъ должностей не производить жалованья по 30,000 реаловъ, какъ это дѣлалось до сего времени.

— Карлисты состоящіе подъ начальствомъ Паллоса, сожгли въ Манахъ нѣсколько деревень, въ томъ числѣ и Эль-Гранатуло, мѣсто рожденія Эспартеры.

— Изъ Карниены пишутъ, что на военномъ совѣтѣ въ Утриальсѣ, многіе изъ Офицеровъ Кабреры изъявили мнѣніе свое о началѣ переговоровъ. Кабанеро писалъ къ нѣкоторымъ изъ офицеровъ Кабреры, съ коими онъ друженъ; ожидаютъ, что письма его произведутъ благотворное вліяніе.

17 Октября.

Донна Изабелла и ея сестра были сегодня конфирмованы Патриархомъ, въ придворной церкви.

— Между Мадридомъ и Парижемъ безпрестанно разсылаютъ курьеры. Кажется, что дѣло идетъ о будущей судьбѣ Донъ Карлоса. Теперешній посланникъ нашъ въ Парижѣ, Графъ Маравлоресъ, подписавшій трактатъ союза четырехъ державъ, получить, какъ говорятъ, орденъ золотого руна и Герцогскій титулъ.

— Носится слухи, что Герцогъ Витторіи получилъ легкую рану въ стычкѣ съ войсками Кабреры.

Сарагосса, 15-го Октября.

Королевскія войска осаждаютъ Сегуру, гдѣ Кабрера оставилъ только три роты. Движенія войскъ

политичны по об. мысленія; атоли P. Isturiz jest dawnym przyjacielem Tuillierów, zatem Margrabia nie mógł inaczej postąpić. Sądziemy, że pomieniony Poseł, całego użyje wpływu, w celu odradzenia stronnictwu Moderados wszystkich planów, zgubnych sprawie dzisiejszego systematu. Bydź może, że się mylimy, ale tego się spodziewamy po Margr. Rumigny."

22 Października.

Jutro odbywać będzie Monarchini wielki przegląd wojska w parku Windsorским. Xiążęta: Ernest i Albert Sasko-Koburscy, ciągle przy Królowej bawiący, towarzyszyć jej będą łącznie ze świetnym sztabem jenerałnym. Na tajnej radzie z Xięciem Albertem; wiadomość o tem ma być udzielona urzędownie Parlamentowi, a sam obrzęd dokonany zostanie w miesiącu Marcu, w lub pierwszej połowie Kwietnia. Na tejże samej tajnej radzie postanowiono odroczyć Parlament do 12 Grudnia; zatem zgromadzi się w Lutym, jako w zwykłym czasie, jeżeli ważne okoliczności nie spowodują wcześniejszego zwołania.

— Sir Edward Codrington przyjął ofiarowane mu dowództwo portu w Portsmouth; ponieważ zaś przy sprawowaniu pomienionego urzędu nie może zasiadać w Parlamencie, zatem przesłał swoim wyborcom adres pożegnalny.

— P. Brunow, przed wyjazdem z Anglii, bawił dni kilka u Xięcia Wellingtona, w Walmer-Castle.

— Rozeszła się pogłoska, że Lord Brougham utracił życie nieszczęśliwym wypadkiem; wszystkie dzienniki śmierć jego boleśnie obwieściły. Tymczasem rzecz się ma tak, że pomieniony Lord, jadąc z dwoma znajomymi, przez zbieganie się koni wywrócił się z powozem, lecz nie odniósł najmniejszego szwanku, i jak jeden z naocznych świadków opowiada, uszedł potem 13 mil angielskich. Pocztylion jednak śmiertelnie zraniony został.

— Według wiadomości z Lizbony, Królowa mianowała Esparterę kawalerem wielkiego krzyża orderu Wieży i Miecza.

— Według listów z Alexandryi otrzymanych, Mehmed-Ali, jadąc do Kairu, miał wpaść do Nilu; nie poniósł jednak uszczerbku na zdrowiu.

— *Globe* donosi, że Szach Perski ma wysłać 25,000 wojska przeciw Bagdadowi. (G.R.K.P.)

Hiszpania.

Madryt, 15 Października.

Przesilenie ministeryalne trwało dni kilka; następnie przybyli do Królowej wszyscy Ministrowie, oświadczając, że pozostaną przy urzędowaniu, jeżeli Królowa tego sobie życzy. Monarchini mocno się ucieszyła z tego wypadku, który spowodowało pismo Espartery, oświadczającego się energicznie przeciw wszelkiemu zbliżaniu się do stronnictwa *exaltados*.

— Niekłórzy deputowani przełożyli Izbie projekt do prawa, aby Ministrowie, po wystąpieniu z urzędowania, nie pobierali, jak dotąd, po 30,000 realów rocznej płacy.

— Karoliści, zostający pod dowództwem Palillosa, spalili w Mancha kilka wsi, a między temi El Granatulo, miejsce urodzenia Espartery.

— Donoszą z Carriena, że na radzie wojennej w Utrillas, wielu oficerów Kabrery oświadczyło się za układaniami. Cabanero pisał do przyjaźnych mu oficerów w wojsku Kabrery; po tym kroku spodziewają się najlepszych skutków.

17-go Października.

Donna Izabella i jej siostra, weszłej niedzieli były bierzmowane w kaplicy zamkowej, przez Patriarchę Indyjskiego.

— Gońcy przebiegają teraz często drogą między Madrytem a Paryżem; ile się zdaje, idzie o przyszły los Don Karlosa. Teraźniejszy nasz Poseł w Paryżu, Margr. Miraflores, który podpisał traktat poczwórnygo przymierza, otrzyma, jak słychać, order Złotego Ruca i tytuł Xięcia.

— Rozeszła się pogłoska, że Xiążę Vittorii lekką odniósł ranę w potyczce z wojskami Kabrery.

Saragossa, 15 Października.

Wojska Królowej blokują Segurę, gdzie Kabrera zostawił tylko trzy kompanie na załodze. Wojsko

замедлены тѣмъ, что Кабрера захвативъ у поселенъ всѣ жизненные припасы, понудилъ ихъ тѣмъ оставить свои жилища, и потому войска должны везти продовольствіе съ собою. Кабрера рѣшился защищаться до послѣдней крайности въ Морелѣ; посему Эспартеро долженъ блокировать этотъ городъ прежде, нежели приступитъ къ дальнѣйшимъ военнымъ дѣйствіямъ. (О.Ц.Г.П.)

Турція.

Константинополь, 5-го Октября.

Порта препроводила на сихъ дняхъ къ посланникамъ великихъ державъ ноту слѣдующаго содержания: „Въ нотѣ поданной посланникамъ пяти державъ, Высокая Порта изъявила желаніе, чтобы первенствующія державы, принявшія участіе въ Египетскомъ дѣлѣ, благоволили обратить вниманіе на средства къ приведенію Мегмеда-Али въ повиновеніе, къ возвращенію Турецкаго флота и къ поученію его отказатся отъ непопулярныхъ требованій, и дабы онъ спокойно ожидалъ распоряженій, какия Порта, за посредничествомъ другихъ державъ, по сему предмету сдѣлаетъ. Съ того времени прошло уже мѣсяць, и дѣла не приняли еще желаннаго оборота. Великія Державы, принявшія на себя посредничество, ясно видятъ, какъ необходимо для Оттоманской Имперіи, чтобы настоящее положеніе дѣлъ, угрожающее нарушеніемъ всеобщаго мира, сколько возможно поспѣшнѣе было приведено къ концу, и дабы новыя поводы къ непріязненнымъ дѣйствіямъ, были устранены. Султанъ Абдулъ-Меджидъ, вступивъ на престолъ, объявилъ прощеніе Мегмеду-Али и призналъ права его на потомственное владѣтельство въ Египтѣ. Вице-Король заплатилъ за сѣе благодареніе самую черную неблагодарность. Онъ удержалъ у себя флотъ, старается возмутить жителей подвластныхъ Турціи областей, и постоянно доказываетъ свое недружелюбіе. Султанъ, не смотря на то, всегда готовъ простить его и утвердить наследственное преемничество власти Мегмеда-Али въ Египтѣ. На сихъ условіяхъ Султанъ согласенъ вступить въ переговоры съ своимъ вассаломъ. Соображаясь съ сими, Выс. Порта покорнѣе проситъ послѣднихъ, чтобы они изъявили своимъ дворамъ, что Турція надѣется, что великія державы примутъ дѣятельныя мѣры для миролюбиваго окончанія Египетскихъ дѣлъ.“

9-го Октября.

Третьяго дня сгорѣла большая Султанская фабрика фезовъ. Пламя пожрало всѣ дорожкіе запасы и болѣе 1,500 человекъ лишились способа пропитанія, и находятся теперь безъ работы. Трудно дойти, кѣмъ была причиною пожара; — агенты-ли Мегмеда-Али, или какой нибудь безсовѣстный чиновникъ. (О.Г.Ц.П.)

Египтъ.

Александрія, 5-го Октября.

Турецкій флотъ, прибывъ въ Александрію, не могъ подойти черезъ фарватеръ гавани, и потому, по распоряженію Мегмеда-Али, сняты для облегченія съ кораблей орудія. Когда уже флотъ вошелъ въ гавань, Вице-Король приказалъ снова повесити пушки и военные снаряды, и такимъ образомъ нельзя уже вывести его изъ гавани. Флотъ сей состоитъ изъ 35 судовъ съ 15,000 экипажа. Мегмедъ-Али объявилъ, что если Англія и Франція будутъ настоятельно требовать выдачи Турецкаго флота, то онъ сожжетъ его. Тѣ, которые знаютъ характеръ Вице-Короля, не сомнѣваются, что онъ исполнитъ это. (О.Г.Ц.П.)

6-го Октября.

Слышно здѣсь изъ достовернаго источника, что Вице-Король началъ уже переговоры съ Хозревъ-Пашею по посредничеству извѣстнаго Англичанина Г. Ваггорна. Г. Ваггорнъ самъ ѣздилъ въ Константинополь и имѣлъ тамъ совѣщанія съ Хозревомъ и съ Лордомъ Понсонби, послѣ чего онъ 27 ч. пр. м. возвратился въ Александрію и немедленно поспѣшилъ вслѣдъ за Вице-Королемъ въ Нижній Египтъ.

— Между экипажемъ Турецкаго флота обнаружилось разныя болѣзни; говорятъ, что умерло до 1,000 человекъ и многими другими нападены конспитали. (Г.С.)

7-го Октября.

Австрійскій генеральный консулъ уведомилъ своихъ соотечественниковъ, что Австрія приступила къ торговому трактату, заключенному между Турціею, Англіею и Франціею, по силѣ коего уничтожены всѣ исключительныя права на торговлю. Трактатъ сей немедленно получаетъ обязательную силу. (О.Г.Ц.П.)

ВНДАН. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Октября 5-го 1839 г. — Цензоръ Коллек. Сов. Мемисъ Башингетъ.

сзныи для того такъ волне порусzenia, gdy Kabrera, zabrawszy mieszkańcom wioszek wszelką żywność, zmusił ich do opuszczenia swych siedzib. Zatem wszelkie zapasy z sobą wieźć potrzeba. Kabrera umyślił bronić się do ostateczności w Morelli, a przeto Espartero musi wprzód to miasto oblegać, nim do dalszych czynności przystąpi. (G.R.K.P.)

Турція.

Stambul, 5-го Паждзиernika.

Высокая Порта подаѣла передъ нѣкѣ днѣми ноту Посломъ Великихъ Мocarствъ, въ которой выражае: „Въ ноте поданей въ ciągu мѣсяца Сierpnia Посломъ пяти Мocarствъ, Высокая Порта wynurzyła życzenia, aby wielkie Mocarstwa, przyjąwszy na siebie załatwienie sprawy Egipskiej, raczyły wziąć pod rozwagę środki, w celu przywiedzenia Mehmed-Alego do posłuszeństwa, wyjednania zwrotu Sułtańskiej floty, tudzież szczerzenia się wygórowanychъ żądań i spokojnego oczekiwania tychъ rozporządzeń, jakie Wysoka Pорта за посредnictwemъ Mocarstwъ względemъ tego postanowi. Jednak od tego czasu upłynęło więcej jakъ mѣсяць, a jeżeli jeszcze do pożądanego skutku doprowadzone nie zostały. Wielkie Mocarstwa pośredniczące, jasno w swej mądrości widzą, jakъ pożądanemъ jestъ dla Państwa Otomańskiego, by ten stan, zagrażający pokojowi świata, jakъ najprędzej ustał i nowe powody do niegody przytłumione były. Sułtanъ Abdul-Medzydъ, wstępującъ na tronъ, przebaczyłъ Baszy Egipsu i przyznałъ dziedziczość jego dziedzictwo tej prowincji. Mehmed-Ali odplaciłъ to dobrodziejstwemъ najczarniejszą niewdzięcznością. Zatrzymałъ flotę, stara się podburzać przeciwъ niemu prowincye i ciągle daje dowody swej nieprzyjaźni. Jego Wysockość niemniej trwa w postanowieniu, przebaczyć mu jego przewinienia i potwierdzić dziedzictwo Egipsu dla jego dzieci; pod temi warunkami chce wejść w układy ze swoimъ lennikiem. Wysoka Pорта uprasza zatemъ Posłów, aby swoimъ właściwymъ Rządomъ, raczyli wynurzyć jej nadzieję, że Wielkie Mocarstwa pośredniczące, zechcą użyć najskuteczniejszychъ środkówъ, w celu jakъ najspieszniejszego załatwienia sposobemъ zgodnymъ sprawę Egipskiej.“

9-го Паждзиernika.

Przedwczoraj spaliła się wielka Sułtańska fabryka fczow. Ogień strawiłъ wszelkie kosztowne zapasy, a przeżyło 1500 ludzi utraciło zatrudnienie i są obecnie bezъ sposobu do życia. Trudno będzie dociec, kto jestъ sprawcą tego smutnego wypadku: czy ajenoi Mehmeda-Alego, lub jaki bezsumienny urzędnikъ. (G.R.K.P.)

Египтъ.

Alexandrya, 5 Паждзиernika.

Флота Турецка, przybywszy do Alexandryi, nie mogła przejść przezъ farwater w porcie, i dla tego z rozkazu Mehmed-Alego, celemъ ulżenia rozbrojoną została; po wejściu do portu oddano jej działa i zapasy wojenne; tymъ sposobemъ z portu wprowadzoną być nie może. Cała ta flota liczy 35 żagli i blisko 15,000 osady. Vice-Królъ oświadczyłъ, że jeżeli Англія i Francya wymagają po nimъ będą wydania jej, każe ją spalić; osoby znające jego charakter, łatwo temu dają wiarę. (G.R.K.P.)

Дня 6-го.

Слышае ти з доброго źródła, że Wice-Królъ rozpocząłъ już układy zъ Chosrewem-Baszą, a to за pośrednictwemъ znanego Anglika Pana Waghorn. Pan Waghornъ jeździłъ sam do Stambulu i miałъ tamъ konferencyę zъ Chosrewem, tudzież zъ Lordemъ Ponsonby, poezemъ wróciłъ dnia 27. z. m. do Alexandryi i zarazъ pośpieszyłъ za Wice-Królemъ do Dolnego-Egipsu.

— Pomiedzy załogą floty Turckiej, zjawiły się różne choroby; mówią, że umarło jużъ до 1000 ludzi, a szpitale są jeszcze innymiъ zapełnione. (G.C.)

7 Паждзиernika.

Generálny Konsulъ Austriackiъ zawiadomiłъ swoichъ ziomkówъ, że Austriya przystąpiła do traktatu handlowego między Turcyą a Anglią i Francyą zawartego, mocą którego zniesione są wszystkie monopollia, i że ten traktatъ natychmiastъ zaczyna być obowiązującymъ. (G.R.K.P.)